

— АД
1926
ЈАНУАР

ВЕЧНОСТ

Број 1.

УРЕДНИК
РИСТО РАТКОВИЋ

У ПОСЛЕДЊЕМ ЧАСУ

Лојд Џорџ јавља да цела Европа
овуда жели мир („Политика“ 12. 1.
1926.).

Сербиа — Милош Црњански.
Пустолов пред вратима —
Милан Беговић,
Борови и маслине —
Сибе Миличић.

Поезија Божидара Ковачевића,
Књижевник — Шимића млађег.
Савременик — гласило Д. Х. К.
Кад би нам стало до „критике“,
за све овакве и сличне појаве има-
ли би свега једну или три речи.

Одлични песник Раде Драинац
отпутовао је у јужну Француску на
одмор и опсрављење.

ИЗЛАЗЕ ИЗ ШТАМПЕ:

Ристо Ратковић —
МРТВЕ РУКАВИЦЕ.
ИЗРЕКЕ ИЗ РЕКЕ.
СЕКСУАЛНА РЕВОЛУЦИЈА.
Душан Јерковић —
ИДИТЕ КУЋИ.
ЛУДНИЦА У ВАСЕЉЕНИ.
Десимир Благојевић —
МОЛИТВЕ ТОПЛОГ ХЛЕБА.
Мони де Були —
КРИЛАТО ЗЛАТО.
НА СВАКИ НАЧИН.

Мони де Були —

Хипнос 1922.

Вантуремантес 1923.

Црно на Бело 1923.

Гидеон 1924.

La Révolution Surréaliste 1925

Душан Јерковић —

Препород 1923.

Мисао 1923.

Рефлекс младих 1924.

Уметност 1924.

Чаша Воде 1925.

Паве Старчевић —

Чаша Воде 1925.

Ристо Ратковић —

Чаша Воде 1925.

Бсла Ревизија 1925.

Зенит 1925.

У ПРОЛЕЋЕ НЕШТО ПРОЛЕЋЕ
ЛЕТИ НЕШТО ЛЕТИ У ЈЕСЕН
НЕШТО ЈЕ СЕН ЗИМИ НЕШТО
ЗИМИ

НИКАДА НИСТЕ ВИДЕЛИ
СЕБЕ ЗАТВОРЕНИХ ОЧИЈУ.
АКО НЕ МОЖЕТЕ У ОГЛЕ-
ДАЛУ ФОТОГРАФИРАЈТЕ СЕ.

РЕДА РАДИ

ДУШАНУ МАТИЋУ

Пламен се одваја од кандила и лебди у заливе бисерних неизвесности
До језивих јазова до понора сумора
Концентрични кругови прозрачне петале испреpletане арабеске позла-
ћених украса

Објасните ми како се отв

У овој песми сви су прозори отворени речи улазе излазе тице хори-
зонталне

Умрежу растављен од болне од бледе од разочаране прошлости
Чаробном иглом језик пробости

Глава ми се окреће

својеволјно
(лево десно
десно лево
лево десно
и очи очи

оне тако потамнеле
само њих у хипнози

Слику свога лика никако да запамтим

Поглед у огледало (зар ово)
(зар ово) Боже мој!
(зар ово)

Када пауза буде прогутала пену хиљадоструког одјена
Преостаће једна херметична урна и шака васељенског пепела у њој
(Проклето путовање!)

Реците

Драги господине ја сам ти си он је ми смо ви сте

Само што самољубље не сме да сазна како свирепо бију кнуте
покајања

Постојати није силогизам-дугме није симбол-знак једнакости

Постојати је девојка (22 год.) што јури Цветним Тргом одвише косо
нагнута напред

Посрнули осмех њен

„...остаћу код куће нећу на каледоскопски маскенбал шта
ме се тиче шими-квадрат ви сте ми досадни живот-самоу-
биство све ми је досадно спас је табакера спас је брау-
нинг спас је спас је спас је свеска чекова у џепу господи-
на с камашнама

ја хоћу ја хоћу ја хоћу

пољупце песнице модрице на сваком пршљеку кичме по
једну

ја хоћу ја хоћу ја хоћу

ви добро знате шта ја хоћу...“

Али ми немамо времена да мрзимо ми немамо времена да волимо
Ми морамо да сејемо конфете у пукотине азурних глечера што се
топе на падинама сањиве полусвести

МОНИ ДЕ БУЛИ

2502

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И. Бр. 114354

Једини можда за оно пола дана
орања или за једну ноћ приштава
сањања, или: што не понудиш си-
ра кад зева — па узети секиру ме-
сто лампе за очи ко дим од сига-
рете — (избелеле очи од бијења за
блатна рођења.) Попљувати гадну
рупу да не боли глава. Драга чуда
разјапљена неба — кад не чекам
ваша чекања, поздравите побегле ми
руке за далеким пружањем.

Паве Старчевић.

У рукама Поноћ лишће зелено
као сан бунило у грозници
то авет мрака прождрла Све
Ти Неко спаси ме
усне на небу
расцветали прсти акације на зиду
на гробљу рскају ладно скелети
штропотом
пролеће лети летом револверске
кугле у катао
клицање пред мостом
премостити
прекртити
пропелери брујте брујте
простор пршти
три

душан јерковић.

Ако је некоме потребан потпис
ради пропасти овога света нека ми
се јави — морално или материјално.

јер небо и земља плотом су пре-
грађени

и лаје привезан пас
у моје тело закопан

Р. Р.

Ко другоме јаму копа две среће
граби
м. де б.

О Пави Старчевићу ништа не зна-
мо: војска — болница — лудница
— земља — вода.

Ако пергаментом самоубиство об-
јасни лепо у тишинама Ивањдана
замените анархизам молитвом

д. ј.

Узалуд прсти узалуд подноктне
мисли моје
никад још ништа додирнуо нисам
Све праве линије изломио сам,

и само од једног случајног покре-
та руке
зависи хоћу ли бити бог

р. р.

аизам беизам цеизам
деизам ефизам геизам

... Дах бистрог живљења, који нас
је благо мирио, окужен је и тешко
пада на наше дланове. Танким
презиром за млечни сунчев сјај за-
дрхтале су стегнуте мишице. Те о-
чи, зар помућене од дима, праха и
бунта..

Десимир Благојевић.

Највећи успех једне књиге је да
се ја збуним читајући је.

р. р.

Пишем песме и за новац у сваком
жанру. Строфа од четири стиха де-
сет динара (тима продајем и аутор-
ско право). Заинтересовани нека се
обрате лично или писмено.

уредник

„Учинићу да се алем-камење ва-
ших чежњи претвори у вештачко
цвете. учинићу да подригне утроба
земаљска кад будете брисали кроко-
дилске сузе с небеског образа у ме-
сто да наоштрите своје стаклене
нокте и гумене зубе.“

м. де б.

БАСНА

Певају игле, играју игле, какве ли то
игре играју игле у рју? Карају сторого
аждаје да се не кају као јаја која не-
мушти језик не знају. Лавски од шеће-
ра, србране буве, афганистански робови
у граду се краду а у пустињи се лове
ој! деране ој! лопове. „Свака мајка ни-
је од кајмака“ рекоше кокоши мудро-
ме лимуну на друму... и одоше.

Мони де Були

ВИДОВИТОСТ ГЕНЕРАЛА БЛИКСА —

Станислав Винавер

ВУК — Растко Петровић

ПРИЛИКА ЗА СВАКОГА

↑
S
*

Зар ипак црн и румен да се врати
Облак
Сад чврст и чвршти

ОН

Судбина снега и сна (Погледај Ту малу
Ајфелову Кулу

И вејање СНЕГА СНА око руменог
чудовишта)
Јаран дечак! Уздрмај!

АВАЈ!

Ружичаста се кула
Пијано љуља

**СУНЦЕ
ПУПАК НЕБЕСКИ**

МОНИ ДЕ БУЛИ

Кроз отворен прозор даха три пи-
тања: тихо јато. Доброто горо, пева
светлост као врт молитве. Покрали
су плач мртва детета, на стопалу
беле смрти да играју. Са водом се у
заносу треба руковати да болесни
сутон твоја чеда не подоји. Пресви-
сни на закључаном звуку кад пред
тобом илече вилини коњици. Пре не-
го рука пројезди, мирише на добар
дан железно и пламен. Тако, тако, да
ли у дому за мало времена ишчеку-
ју Христа са прстеном злата ко гру-
мен пролећа. Лабуд месец на длану
заклаће невину девојку. Знај да у
сну говори небо кад певам хлеб.
Ако те окићеног покрсте, завичи:
Јел то срна и убиство ми поврати,
јер преплашена ухода прескочила
тишину у светиљци, као да му име
било сенка.

Десимир Благојевић

ирационализам и рационализам.

р.

У ЛЕВО!

Инфра са ултра и не хтети знати
шта је то сутра, данас, никад, опет.
Једино још и највеће хтење је наше
не, као збир свих да да да до штапа
над главом, до веселости подвале,
до немарне самоће над небом и та-
ко.

Епилепсија очајања као наш мо-
рал, а извесно примање дисциплине
као највећа жртва наша — но и да-
ље под условом да живео Тај-и-Тај
не искључује могућност даљег ре-
волта. Није ми стало да се зна мис-
лим ли сад на Лењинове сумње, на
откровење Јованово, на месец од
сладоледа или на издашну геомет-
рију дебелог девојчета што пред из-
логом блене у вечност.

У подземљу нашем сви су коноп-
ци ужасно црни а сталактити се
разорно смеју над логиком и раја
и пакла. Политика је једначина лич-
ности и заједнице, уметност једна-
чина личности и свега осталог: по-
литика према себи, према снегу и
сексу.

Ми: све би пропало, сурвало се,
на ивици грома. Нервно желимо да
потоне. У свему можемо имати уде-
ла ал само ради пропасти у ослобо-
ђење геста: наш идеализам. Све што
признајемо од — намештеног је за
рушење ступеница. Метафизика, гу-
тљај црног мрака, ослонац на трош-
ну поноћ, експлозија празнине. Сун-
це је позлаћен јеж, од јоргована се
може умрети, од револвера се рука
може насмејати — поноћ! поноћ!

Идемо улицама, ходницима што
воде у чудо идемо ли

Ристо Ратковић

ВЕЧНОСТ ИЗЛАЗИ СВАКОГ МЕСЕЦА РЕДОВНО
Редакција и стан уредников Приштинска 67. Београд

Штампарииа „СОКИТ“, Београд, Коларчева 9. — Дечанска 10.